

1985-1986

Efter att ha klarat division I-statusen med ett par mål 1984/1985 – mer var det faktiskt inte då man hade samma poäng som trean Nyköpings BIS i kvalserien, men bättre målskillnad – såg det inte direkt ljusare ut inför nästa säsong – 1985/1986. Inte nog med att ekonomin var ansträngd och inte tillät några spelarköp av någon högre kvalitet, så hamnade laget i vad som kom att kallas "Lilla Elitserien". Lagen i Division I Östra hade alla stora ambitioner, och om inte alla skulle till Allsvenskan – vilket det som vanligt bara fanns två platser till – så fanns det till och med elitserieambitioner hos minst tre av lagen. Örebro, Vita Hästen och Västerås målades snabbt upp som favoriter och med elitserieambitioner, och i vassen lurade ett väldigt samspelt och skickligt Huddinge. Lägg därtill ett oerhört talangfullt Nacka, ett dito Mariestad och ett par lag med stor rutin; Bofors och Grums.

Att två av lagen – Västerås och Huddinge – spelade i den slutliga kvalserien till Elitserien säger ganska mycket. Västerås via den krångliga vägen via playoff-spel, och Huddinge efter en fantastisk andraplats efter Skellefteå i Allsvenskan.

JAN-ALLAN KLANG SA TACK OCH HEJ

Jan-Allan Klang, mångårig lagkapten och pådrivare blev kvar i laget väldigt sent. Han hade planerat att inte spela, men operation övertalning lyckades till slut, men det blev en tung säsong för SIK:s stora skyttekung. Radarpartnern Peder Åstemo hade valt att varva ner i Skara, Åstemo som nästan alltid funnits vid Klangs sida i laguppställningen sedan sejouren i Division I tog fart andra gången, och väldigt ofta assisterade kaptenens mål. Det var nog inte helt utan betydelse när Klang släppte ifrån sig den interna poängliga-segern efter att ha legat i topp i tre raka säsonger. Dessutom råkade Klang ut för en armskada och kunde inte riktigt göra sig själv rättvisa.

Klang hade givetvis behövt en motiverad Åstemo vid sin sida, eller åtminstone ett hyggligt nyförvärv att backa upp honom.

Nye tränaren Ulf Hansson valde också att ta bort hans "K" på bröstet och ge det till Hans Ljunggren istället. Psykologi är viktigt i idrott, och kanske det också spelade in att han gjorde en ganska blek säsong poängmässigt med hans mått mätt, 24 (12 mål och 12 assist).

Att dessutom tvingas se sin moderförening förlora sin Division I-status var nog ännu värre, men Jan-Allan Klang hade vunnit respekt i hockey-Sverige och det är helt säkert att han lämnade ett stort hål efter sig när han slutade 1986.

MILITÄRER RYCKTE IN

När pengarna inte räckte till nyförvärv - Rikard Josefsson, back från Lidingö, och Johan Hesslind, forward från Frölundas juniorlag var de enda rena nyförvärven samtidigt som spelarförlusterna av Peder Åstemo, Ulf Friberg, Urban Carlsson och Anders Björklund lämnade öppna sår – fick SIK lita till en militär från Boden på officersutbildning i stan: Conny Bergwall. Bergwall hade allt och lite till. Kvick på rören, hyfsat skott men framförallt ett förnämligt spelsinne. Han gjorde verkligen alla i den femman han spelade i bättre, och frågan är om han inte är tio-i-topp när det gäller känslan för spelet i klubbens historia. Han höll själv på att se till att SIK vann vissa matcher, men nu förlorade ju SIK mest, och det laget förlorade mest på var att Bergwalls utbildning hindrade honom från spel. Han kom helt enkelt inte loss till mer än tolv matcher, men kom ändå trea i interna poängligan på 17 poäng (11+6). Det är omöjligt att sia om hans närvaro i de övriga 20 grundseriematcherna hade haft någon betydelse för utfallet, men eftersom det till slut handlade om målskillnad mellan vilket lag som fick kvala, och vilket lag som åkte direkt ur mellan IK Westmannia och Skövde IK, och tanken på vilka insatser han gjorde i de matcher han faktiskt spelade, ja, då är inte den spekulativen helt galen.

ULF HANSSONS OMÖJLIGA UPPGIFT

Tränaren Ulf Hansson plockades från Roma på Gotland, och han kom till ett lag som efter hand tappat sina motorer i laget, och inte lyckats ersätta dem. Framförallt hade SIK problem på målvaktssidan och i målproduktionen. Försvarsmässigt såg det ändå hyfsat ut då backbesättning var i stort sett orörd, men att spelare som Thomas Hansson, Rolf Krantz, Hans Adolfsson, Dan Bäckström, Peder Åstemo, Roger Hellkvist, Peter Strandh, Anders Björklund och Ulf Friberg lämnat klubben började bli kännbart. Den nya kullen som kom underifrån hade fått stå tillbaka för dessa skickliga forwards och var inte redo att axla manteln – särskilt inte i "Lilla Elitserien" som vimlade av stjärnor, och supertalanger som blev stjärnor senare. Här följer ett litet axplock:

ÖREBRO: Lars "Mozart" Andersson, Peter Berndtsson, Björn "Nalle" Johansson, Lars-Gunnar "Krobbe" Lundberg, Rolf Ericsson, Håkan Åhlund och Håkan Hermansson.

HUDDINGE: Ola Andersson, Jan Ericson, Martin Linse och Charles Berglund.

VÄSTERÅS: Eddy Ericsson, Anders Berglund, Björn Ollson och Thomas Strandberg.

VITA HÄSTEN: Peter "Firsov" Eriksson, Christer Kårebrandt, Björn Myhrvold och Claes Esplund.

MARIESTAD: Lasse Tasala, Peter Ottosson, Dennis Ström, Stefan Axelsson och Per Lundell.

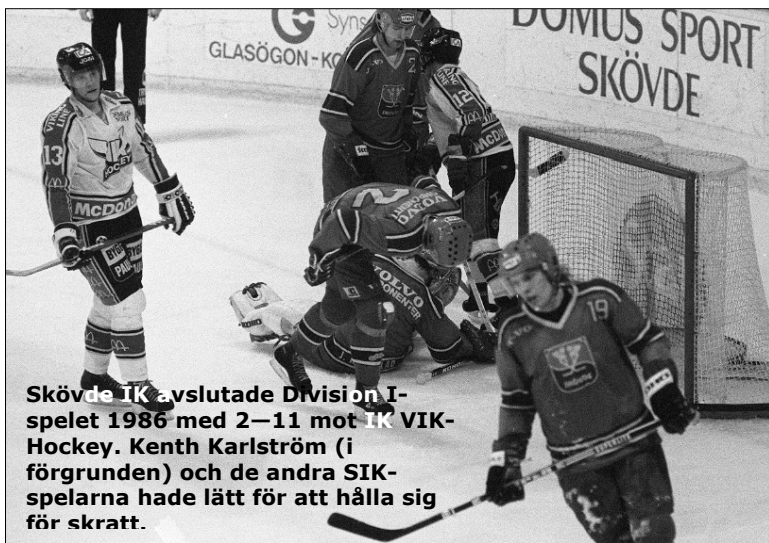
GRUMS: Uno Johansson, Emil Meszaros och Peter Hagström.

BOFORS: Peter Stenberg, Per-Ove Hermansson och Torgny Karlsson.

NACKA: Jeff Hällegard, Jan Järlefeldt, Johan Garpenlov, Kenneth Kennholt och Stephan "Lillis" Lundh.

VILKET LAG TOG UT MÅLVAKTEN, SA DU?

Skövde IK åkte ur Division I med endast sju inspelade poäng, lika många som IK Westmannia på kvalplats. Dessa båda lag var i särklass sämst. Ändå skulle SIK:s öde inte beseglas förrän i den sista matchen i grundspelet. SIK hade bortamöte med Västerås som avslutning – en given förlust. Motståndaren IK Westmannia



hade en lika svår uppgift med match i Himmelstalundshallen borta mot Vita Hästen. Inför slutomgången låg SIK på sju poäng, Westmannia sist på fem. Om SIK försvarat platsen hade det betytt en chans att kvala sig tillbaka till Division I. Den platsen togs av Westmannia sedan laget vunnit mycket överraskande,

efter att Vita Hästen tagit ut målvakten vid ställningen 5–5. En poäng räckte nämligen inte för Vita Hästen att försvara sin ledning av serien – och därmed en snällare lottning med en extra hemmamatch i det följande playoff-spelet. De kände sig också piskade att vinna, och man kan undra hur snacket gick i de olika båsarna i Norrköping när Vita Hästen tagit timeout. Båda lagen var ju intresserade av att ta ut målvakten, men det kunde ju inte Westmannia varit säkra på! Det räckte ju inte med en poäng för Westmannia heller för att gå förbi Skövde. När det återstod 24 sekunder slog Westmannia pucken avsiktligt till icing för att locka Vita Hästen att ta ut målvakten, vilket de sedan gjorde, och Westmannias Tomas Andersson satte pucken i öppet mål.

Ulf Hansson var oerhört stor efter beskedet att laget var degraderat till Division II och målet i öppen kasse, samtidigt som besvikelsen givetvis var enorm:

- Att idrotten kan vara så grym... Jag måste gratulera Westmannia till segern, starkt att besegra Vita Hästen i deras egen kula.

Det skiljde till slut -7 i målskillnad på om SIK skulle fått en chans att kvala sig kvar, eller åka ur Division I.

En period på 18 år skulle följa innan SIK tog sig upp till näst högsta serien igen.

Säsongen i siffror: http://skovdeik.se/files/summary/summering_1985_1986.pdf

TEXT: **Micke Därth**

FOTO: **SLA, Skaraborgs Allehanda**